

staae, at ingen anden end Telegraphbestyreren i Kjøbenhavn skal have kongelig Ansættelse. Den nærmeste Grund for os til at optage Telegraphisterne har været, at vi vilde have Sikkerhed for, at de fik den Rønningsforhøielse, som vi fandt, at der var god Grund til at give dem.

Finantsministeren: Jeg tør ikke komme bort fra det Spørgsmaal, som væsentlig har beskæftiget Thinget, ved de Betragtninger, den ærede Ordfører anførte. Det skulde undre mig meget, om man virkelig skulde komme til imod alle andre Landes Erfaring at betragte Post- og Telegraphtjenesten som en industriel Sag, man gerne kunde overlade til Andre. Ivertimod synes Erfaringen i de senere Aar at vise hen til, at man erkjender, at disse Virksomheder — man kalder dem industrielle eller ikke-industrielle — bedst og fyldestgæst varetages, naar de overtages af Staten; men det forekommer mig i det Hele, at denne Betragtning i og for sig ikke er afgjørende. Det afgjørende Spørgsmaal er, om man, hvad enten man kalder disse Forretninger industrielle eller ikke, vil give en saadan Løn for dem, at man kan vente at faae dygtige Kræfter og at beholde dem. Det er Spørgsmaalet, og skøndt jeg for mit Vedkommende ikke skal komme ind paa Betragtninger over, hvad der lønner sig bedst, enten at give Pension og ringere Gager, eller at give højere Gager og at lade de Vedkommende selv sørge for deres Alderdomsforsørgelse — Noget, som ikke har saa ganske Lidet for sig i visse Dele af Stats-tjenesten — er dog saa Meget vist, at man ikke kan stæve Pensionsretten bort, uden at man giver Erstatning derfor i en Forsørgelse af Gagerne; man kan altsaa ikke blive staaende ved de af Regjeringen foreslaaede Sætser, naar man stæver et saa væsentligt Tilbehør bort som den af Regjeringen for disse Bestillingsmænd foreslaaede Pensionsret. At den Indvending, jeg har gjort, kan gjøres i større Retning imod Udvalgets andre Forslag, beviser naturligtvis ikke, at den ikke er berettiget. Jeg maa, indtil jeg overvindes eller lader mig overvinde, staae paa Lovforslagets Grund, og jeg siger derfor, at der ikke er nogen tilstræffe-

lig Grund til at optage Telegraphassistenterne, naar man ikke middelbart eller umiddelbart vil give dem Afgang til Pension.

Jagd: Jeg er ikke meget tilbøielig til at inklade mig i nogen stor Polemik med den ærede Ordfører angaaende Pensionsspørgsmaalet i Almindelighed, angaaende Spørgsmaalet om Pensioners Berettigelse. Det Spørgsmaal, om Pension bør tilstaaes en Embedsmand eller ikke, maa i saadanne Forhold, hvor det staaer fuldstændigt frit at tage Bestemmelse derom, efter min Formening afgjøres ved det paa gjældende Embedes eiendommelige Charakter. Der er visse Embeder, for hvilke man meget godt kan sætte høie Gager, uden at der derfor kan erkjendes at være nogen naturlig Grund til at give Vedkommende Pensionsret, og der er andre Embeder, som kunne være aflagte med en ringere Lønning, men hvor Pensionsberettigelsen er saa naturlig, at det ligesom vilde være ubegribeligt, om man vilde bestride den. Naar jeg maa erkjende Rigtigheden af den ærede Ordførers Ytringer i Almindelighed, kommer det dog her som allevegne an paa, hvorledes de anvendes. Han sammenlignede Telegraph- og Postvæsenet med Jernbanevæsenet, og gjorde opmærksom paa, hvilke overordentlige Conseqventser det kunde have, om vi ved disse nye Embeder vilde begynde at etablere Pensionsberettigelse. Jeg siger, at jeg ikke tror, at Pensionsberettigelse er nødvendig ved alle Embeder; men der er visse Embeder, med Hensyn til hvilke den er absolut nødvendig, og som man, hvis man ikke gav Pensionsberettigelse, vilde blive nødt til at lønne saa enormt, at det vilde blive mange Gange kostbarere for Staten. Troe de Herrer, at en praktisk dygtig Mand, en Mand, der besidder den store tekniske Dygtighed, som Staten maa og bør fordre, vil kunne faaes for 800 eller 1,000 Rd. om Aaret, saa tage De feil. De kunde hyde en saadan Mand 2 à 3,000 Rd., og De kunde endda have megen Banffelighed ved at opdrive ham her i Landet; men vil man gaae til Udlandet for at søge en saadan Mand, bliver man nødt til at betale ham i dyre Domme, og det kan dog vise sig — det have vi oplevet — at man ikke kan bruge ham.